

kjer je bil sejem vsako soboto. Ena izmed žensk, posestnica voza, je bila udova Klimovca, druga pa gostača Pitova. Cesta je bila slaba, polno kamenja je ležalo na cesti, zato sta se tudi ženski na vozu majali, in ena je drugo večkrat trčila; to vse pa vendar jima nič ni dejalo in ji nič ni v pogovoru motilo.

Voz se je že približal vasi, kjer so bili naši popotniki doma. Vas ni velika; in izmed malih hišic so bili videti trije lepi hrami, posestva najbogatejših knezov. Eno posestvo je bilo naše znane udove Klimovce, drugi dve posestvi pa sta stali eno poleg drugega. V prvem je stanoval stari Šibal z edinim svojim sinom Janezom, v drugem pa posestnik Kodela s svojo ženo in šesterimi otroki. Kodele so vsi ljudje iz vasi ljubili, ker so bili poštenjaki in pobožni; pa tudi Bog jih je za to blagoslovil s časnimi dobrotami v obilni meri. To vse pa je težko videl stari nevoščljivi Šibal. Kjer je le mogel, jim je škodoval. Veljal je sploh kot lakomnik in v vasi ni bil priljubljen. Njegov petindvajsetletni sin Janez pa je bil čisto drugačen; ta, kjer je le mogel, je poravnal škodo, od očeta storjeno. Ljudje so o njem pravili: »Ta je ravnotak, kakor njegova ranjka mati, ki je od same žalosti umrla.«

Naši trije znanci so se pripeljali v vas, in voz je obstal pred hišo udove Klimovce. Iz hiše sta prišla 18letna hči in 20letni sin. »Dobro, da ste že prišli, mati!« rekel je sin »bili so tu stari Šibal, da naj jim plačate 100 gld., katere ste jim dolžni, in če ne boste jutri plačali, da vas bodo tožili.«

Te besede so udovo prestrašile in nekaj tudi razdražile, ker je že prej bila ves dolg Šibalu plačala. Čez nekaj trenutkov gre Klimovca k škrinjici, da v njej nekaj poišče. Med tem pa se je sama s seboj menila, rekoč: »Ne bi rada tega nesrečnega človeka uničila, ako ravno tudi še mene hoče za 100 gld. goljufati, že zavoljo njegove rajne žene in sina Janeza ne. Ta dva sta boljšega očeta zaslužila. Uboga Katrica! Ta je gotovo že tukaj na zemlji vice pretrpela. Zalostno je, ako mora žena proti svojemu možu pričati, in vendar je morala ona tako storiti še pred smrtjo, da reši svojo dušo. Meni je izročila pismo, v katerem je zapisana hudobija njenega moža, in me prosila, naj to pismo porabim, ako bo treba. Mogoče, tako mi je umirajoča rekla, mogoče, da bo sam spoznal svojo hudobijo in popravil vse, potem pa ni treba s tem pismom ga spominjati; če pa ne bi hotel vsega popraviti, potem, draga Trézika, preberi mu mojo poslednjo voljo, od priče podpisano; ako pa še potem nič ne pomaga, zanesi pismo sodniku! — Umrla je potem sprevidena s svetimi zakramenti za umirajoče.«

»Zdaj pa mislim, da je ravno ugoden čas ga opomniti, reče na tihem udova, ker hoče še mene za 100 gld. goljufati.« Vzela je neko pismo, dobro ga je k sebi sknila, oblekla se je, da gre k staremu Šibalu. »Kam hočete iti mati?« vprašal je sin mater. »Namenjena sem k sosedu, pa veruj mi, ne grem rada, pa moram, moram. Z Bogom! Bog vas varuj! — »Bog vas spremlja, ljuba mati, in daj, da vse dobro opravite!« rekel je sin.

(Dalje prih.)

Smešnica. »Draga žena! reče zdravnik, vaša bolezen ni nevarna. Le največjega miru in pokoja potrebujete.« — »Toda, predobri gospod doktor, poglejte vendar tudi moj jezik!« — »Res, ravno ta potrebuje največjega miru in pokoja.«

Razne stvari.

Domače. (Volilce) skliče vlč. g. državni poslanec dr. Gregorec letos v Gornji Radgoni, pri Sv.

Barbari ali v Leskovcu v Halozah, na Slatini, ter skupno z deželnim poslancem dr. Rosino in državnim poslancem V. kurije č. g. Žičkarjem v Ormožu v nedeljo, dne 25. julija popoldne ob 3. uri.

(Sprejemni izpit) na slov.-nemški gimnaziji v Celju bode prih. soboto, dne 17. julija. Začetek ob 8. uri. Drugi izpit pa bode sredi meseca septembra. — Slovenci, oglasite svoje otroke v obilnem številu; to bode najboljši dokaz, da nam je ta zavod resnično potreben!

(Od Sv. Andraža v Slov. gor.) Naš občinski odbor je dne 4. julija sprejel naslednjo resolucijo: »Občinski odbor pri Sv. Andražu v Slov. gor., okraj Ptuj, popolnoma odobrava jezikovni naredbi za Česko in Moravsko kot čin pravičnosti ter prosi visoko vladu, da izda take naredbe tudi za vse slovenske pokrajine in tako uresniči člen XIX. državnih osnovnih zakonov.« Ta resolucija se je poslala državnemu poslancu gosp. dr. Gregorecu.

(Nova maša.) Na Sv. Gori pri Gorici bode dne 25. julija primiciral brat Marka Fišer, bogoslovec iz kapucinskega reda.

(Z Vidma.) Nova cerkev bode, kakor nam je naznanjeno, dne 7. septembra posvečena, za kar se že delajo velike priprave. Vlč. g. dekan so nam priskrbeli velike orgle, upamo, da nam priskrbijo tudi prav dobre pevce.

(Na god sv. Ane) bode slovesno blagoslovljenje lično prenovljene cerkvice sv. Ane v Puščavi. Anska nedelja se tam letos obhaja na god sv. Jakoba.

(Zahvala.) Občinski urad v Pišecah se lepo zahvaljuje uradnemu vodji c. kr. okrajnega glavnstva v Brežicah, bl. g. plm. Vistarini, za njegov neumorni trud in skrb povodom razdelitve podpor po toči poškodovanim.

(Občinski odbor v Pišecah) je dne 4. julija vsprejel resolucijo, v kateri odobrava jezikovne naredbe za Česko in Moravsko ter prosi vladu za enake naredbe za vse slovenske pokrajine.

(V Oplotnici), naduto nemčurski, vihrá že od dne 27. junija na ukradeni smreki narobe razvita »frankfurtarica« — pa ne klobasa! Sicer pa je za ukradeni smreko župan Franc Kunaj slovenskemu kmetu Jakobu Kruharju že plačal 4 fl. Je-li ta znesek iz lastnega žepa štel, ali bo vračunjen za občinske potrebe iz občinske blagajnice, še ne vemo!

(Iz Dramelj) se nam piše, da je ondotni načelnik krajnega šolskega sveta, Franc Šolinc, v neki gostilni v svojej pijanosti na prav surovi način, a popolnoma krivično tamošnje učiteljstvo žalil. A mi dobro znamo, odkod ta veter piha!

(Od Sv. Jošta na Kozjaku.) Dne 9. julija ob 4. uri popoldne je strela vdarila v zvonik. Streha kamenite kritbe je na južnem delu močno razdrapana in zunanji cerkveni zid na dveh krajih oškodovan. Iskra je pohitela tudi v cerkev, ter na koru na dveh krajih prebila zid.

(Doktor brez diplome.) V Gornje Pleterje na Dravskem polju se je pred več tedni priklatil neki Emeršič, priprost delavec s Pristave, ter se naselil kakor kak imeniten doktor-zdravnik. Nekaj ljudi je res osleparil; toda ko je nameraval šušmariti z nekimi blagoslovi, postali so ljudje oprezni in ga ogradili žandarjem, ki so ga takoj spravili pod ključ.

(Grand cirkus Henry), ki se šteje med najboljše na svetu, dospe dne 23. julija v Maribor, kjer priredi nekaj predstav. Več prih. v naznanilu.

(Povožen) je bil dne 8. julija hlapec gospe Dvornikove iz Kozjega. Bil je kot voznik topničarjev, potujočih iz Kozjega na Krško. Skočil je tako nesrečno

